Ἔτος Η΄ Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1900 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ἀριθ. 380

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
Ἐν Ἑλλάδι . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἠπείρου
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1900. Ὀφείλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἠπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἠπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἠπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἁπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἠπειρωτῶν.

Οἱ νεότουρκοι

ἢ μᾶλλον ἡ ὑπὲρ τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ δικαίου ἀγωνιζομένη μερὶς τῶν Ὀθωμανῶν, ἥτις ἀριθμεῖ εἰς τὰς τάξεις αὐτῆς τοὺς μᾶλλον πεπαιδευμένους καὶ σώφρονας ὀθωμανούς, ἀπέρχονται ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐκπατρίζονται ἄχρις ὅτου ἀνατείλῃ καὶ δι' αὐτοὺς ἐλπὶς αἰσιωτέρου μέλλοντος. Ἀφοῦ διὰ τῆς ἐλευθεροστομίας αὐτῶν καυτηριάσωσι καὶ ἐπικρίνωσι τὸ διοικητικὸν σύστημα καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὸν μηχανισμὸν τῆς Τουρκικῆς πολιτείας καθίστανται ὕποπτοι, περιβάλλονται ὑπὸ κατασκόπων, παρακολουθοῦνται τὰ διαβήματά των καὶ διατρέχουσι τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας. Τοῦτον τὸν κίνδυνον θέλοντες νὰ ἀποφύγωσι ἀπέρχονται ἐκ τῆς πρωτευούσης εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπως ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως συνεχίσωσι τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ ἑνώσωσι τὰς προσπαθείας αὐτῶν κατὰ τῆς τυραννικῆς διοικήσεως. Ὀσημέραι ὁ ἐκ τῶν νεοτούρκων κίνδυνος πολλαπλασιάζεται καὶ θὰ ἐπισωρεύσῃ πολλὰς δυσκολίας, οὐκ ὀλίγους δὲ κινδύνους θὰ προκαλέσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἀδύνατον δὲ ἀποβαίνει νὰ καρποφορήσωσιν αἱ προσπάθειαι τῆς Τουρκίας ὅπως καταπνίξῃ τὰς νεοτουρκικὰς ἐνεργείας καὶ ἀνακόψῃ τὸ ἐξογκούμενον ρεῦμα· διότι ἀκολουθεῖ ὁδὸν ὅλως σκολιὰν καὶ παρακινδυνευμένην. Ὑποδαυλίζῃ τὴν πυρὰν ἀντὶ νὰ καλύψῃ αὐτήν· ἀντὶ ὕδατος ρίπτῃ εἰς αὐτὴν οἰνόπνευμα. Οὐδόλως δὲ παράδοξον ἔσεται ἐὰν, ἡμέραν τινά, οἱ νῦν ἀσθενεῖς ἀγῶνες τῶν νεοτούρκων, παραγάγωσιν ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα.

Πρὸ 5—6 ἐτῶν ἐγίνετο μετ' ἀδιαφορίας λόγος περὶ τῶν νεοτούρκων ὡς περὶ αἱρέσεως ἀκινδύνου καὶ κόμματος μὴ δυναμένου νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς τουρκικῆς μοναρχίας. Ἀντεστράφησαν ὅμως ἔκτοτε τὰ πράγματα καὶ οἱ ἀκίνδυνοι καθίστανται πάρα πολὺ ἐπικίνδυνοι. Τὰ δὲ λαμβανόμενα πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ μέτρα πολλαπλασιάζουσι τὸν ἀριθμὸν τοῦ κόμματος τούτου, καθιστῶσι δὲ συνάμα δυσχερῆ τὸν βίον τῶν ἐν Τουρκίᾳ χριστιανῶν. Ὡς ἐκ τῆς ἐξασκουμένης κατασκοπείας καὶ ἐπιβλέψεως ἀπηγορεύθησαν ἐντελῶς αἱ κατ' ἰδίαν συναθροίσεις, αἱ ἐκδρομαὶ εἰς τὰ πέριξ τοῦ Βοσπόρου σωματεῖων ἢ μαθητῶν ἐκπαιδευτηρίων μετὰ σημαιοστολίστων ἀτμοπλοίων καὶ ἐν συνοδείᾳ μουσικῶν· ἀπηγορεύθησαν αἱ συνήθεις ἑσπερίδες ἢ παραστάσεις ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἐκπαιδευτηρίων. Ὡς δὲ ἀνηγγέλθη πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων ἡ Πύλη ἐπέταξεν αὐθαιρέτως καὶ εἰς τὸν γεραρὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως «Ἑλληνικὸν φιλολογικὸν σύλλογον» νὰ διακόψῃ τὰ ἀναγνώσματα αὐτοῦ καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους συναθροίσεις. Τοῦτο εἶνε ἔσχατον μέτρον παραλογισμοῦ εἰς ὃ προέβησαν οἱ κόλακες τῆς Σουλτανικῆς αὐλῆς, οἱ νομίζοντες ὅτι ἐξυπηρετοῦσι τὸν Σουλτάνον καὶ τὸ Κράτος αὐτοῦ διὰ βαρβάρου διοικήσεως καὶ αὐθαιρέτων μέτρων. Ἔπρεπε δὲ οὐχὶ τοιαῦτα ἀλλ' ἄλλα ἐπωφελῆ διὰ τὸ Κράτος νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ νὰ μὴ φαντάζωνται ποτὲ ὅτι εἶνε δυνατὸν οἱ ἅπαξ ἐκπατρισθέντες νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκ νέου. Τοῦτο ἠδύνατο νὰ συμβῇ ἐὰν ὁ λόγος τῆς φυγῆς ἐξέλειπεν, ἐὰν ἡ κακὴ διοίκησις ἐναντίον τῆς ὁποίας στρέφονται αἱ ἐνέργειαί των μετεβάλλετο. Ἐφ' ὅσον δὲ οἱ λόγοι ὑφίστανται εἶνε μωρὸν νὰ πιστευθῇ ὅτι θὰ προσελκυσθῶσιν ἐκ νέου οἱ φυγάδες διὰ ὑποσχέσεων χρηματικῶν καὶ ἄλλων παροχῶν. Ὀλιγότερον παντὸς ἄλλου ἐνδέχεται νὰ περιπέσῃ εἰς τοιαύτην πλάνην ὁ ἐν Ἀθήναις καταφυγὼν διαπρεπὴς ἀλβανὸς Ἰσμαὴλ Κεμὰλ Βλιώρας. Αὐτὸς ἐνθυμεῖται ὅτι καὶ ὁ πατήρ του κατέφυγεν ἄλλοτε ὡς πρόσφυξ εἰς Ἀθήνας καὶ ὅτι παρεπείσθη ὑπὸ τῆς Πύλης καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ νῦν φυγάδος, ὅστις τότε νέος ὢν καὶ ὑπάλληλος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἔγραφεν εἰς τὸν πατέρα του καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Κων)πολιν. Ὄντως ὁ πατὴρ ἐπανῆλθεν εἰς Κων)πολιν καὶ ἀμέσως τῷ ἐδόθη μέγα ἀξίωμα ἐκτὸς τῆς Κων)πόλεως· ἕνα δὲ μῆνα ἀφ' ἧς μετέβη εἰς τὴν θέσιν του ἐτελεύτησε, κατὰ τοὺς εἰδότας, οὐχὶ φυσικὸν θάνασον. Ἄσκοπος δὲ ἤθελεν εἶσθαι καὶ ἁπλῆ ὑπόθεσις ὅτι ὁ Ἰσμαὴλ βέης δύναται νὰ παραπεισθῇ ὑπὸ τῶν ἐκπεμπομένων εἰς Ἀθήνας κολάκων. Ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἀνέλαβε καὶ θὰ συμμερισθῶσι καὶ πολλοὶ ἄλλοι εἶνε ἱερός, εἶνε ἀγὼν κατὰ τῆς κακῆς διοικήσεως καὶ τῶν αὐθαιρέτων μέτρων τὰ ὁποῖα ἐπὶ ὀκτὼ ἤδη ἔτη καὶ ἡ «Φωνὴ τῆς Ἠπείρου» σθεναρῶς ἀναγράφει καὶ διακηρύττει. Καὶ ἴσως μὲν οἱ ὀκταετεῖς οὗτοι κόποι τῆς ἀσθενοῦς ἡμῶν φωνῆς, κόποι πραγματικοί, ἀπαράμιλλοι καὶ ἡρωικοὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, δὲν καθίστανται καταληπτοὶ εἰς τὸ πολὺ καὶ ἀμαθές, κακομοιριασμένον καὶ ἐμπαθες Ἠπειρωτικὸν στοιχεῖον θὰ ἔλθῃ ὅμως ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ εὑρεθῇ ὅτι καὶ ὁ παρασκευάζων τὸ ἔδαφος καὶ διακηρύττων τὴν κατάστασιν τῆς πασχούσης πατρίδος συντελεῖ ἐξ ἴσου εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτῆς.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ Ζωσιμαία σχολή.—Τὸ κτίριον.—Τὰ αἴτια τῆς παρακμῆς.—Αἱ σκέψεις τῆς ἐφορείας.—Ἡ δωρεὰ τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου.—Ὁ Ἰσμαὴλ Κεμὰλ καὶ ἡ ἐντύπωσις παρὰ τοῖς Ἀλβανοῖς.—Ὁ σύνδεσμος τῶν Ἀλβανῶν.

Τὸ ζήτημα τῆς Ζωσιμαίας σχολῆς ἔλαβε κατ' αὐτὰς πρὸς τὰ πρόσω ὥθησιν καὶ μεγάλη περὶ αὐτῆς γίνεται σκέψις πολλὴ δὲ καταβάλλεται ἐνέργεια· διότι παρ' ὅλων ὁμολογεῖται ὅτι ἡ γεραρὰ αὕτη σχολὴ ἡ ἐκθρέψασα καὶ ποτίσασα διὰ τῶν ναμάτων τῆς παιδείας τόσα τέκνα τῆς εὐάνδρου χώρας ἡμῶν, ἅτινα διασπαρέντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐτίμησαν καὶ τὴν πατρίδα καὶ ἑαυτούς, ἀπὸ ἐτῶν τινῶν χωλαίνει καθ' ὅλα. Ἡ δὲ ἄλλοτε εὐκλεια καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς σχολῆς, ἡ πανταχοῦ διεσπαρμένη φήμη, πρὸ πολλοῦ ἀπέπτησαν, διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους τοὺς ὁποίους δὲν ἐπιθυμῶ κατὰ βάθος νὰ ἐξετάσω. Δύναμαι ὅμως, χωρὶς νὰ προσκρούσω εἰς οὐδενός τὰς θεωρίας καὶ τὰς σκέψεις νὰ ἀναφέρω ὅτι ἡ ἐξασθένησις τοῦ γοήτρου τῆς σχολῆς προῆλθεν καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ἐξ αὐτῶν κυρίως τῶν διεπόντων αὐτήν, ἐκ τῆς ἐφοροεπιτροπείας δηλονότι. Μέχρι τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου δὲν ὑπῆρχεν ἐγκατεστημένη ἐν Ἰωαννίνοις νεολαία ἐπηρμένη καὶ προσπαθοῦσα ὁπωσδήποτε νὰ ἀνέλθῃ ἐκεῖ ὅπου κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ἔθνμα ἐφυλάσσετο χῶρος καὶ τιμὴ διά τοὺς γέροντας τοὺς σεβομένους τά τε πρόσωπα καὶ μὴ τολμῶντας νὰ μεταβάλωσι τὴν κατάστασιν τῶν ἱδρυμάτων ἀφοῦ ταῦτα καλῶς ἐλειτούργουν καὶ ἡ φήμη αὐτῶν ἦτο ἐδραία. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ Γυμνασιάρχης ἦτο ἀληθὴς ἀρχὴ, δευτέρα κοινοτικὴ ἀρχή, πρόσωπον ἐκπροσωποῦν κανονικῶς τὴν ἐκπαιδευτικὴν κίνησιν. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον νέοι ζωηροὶ ἀνέλαβον τὴν διοίκησιν καὶ ἤρχισαν τὰς μεταρρυθμίσεις αἵτινες εἰς τινας μὲν περιστάσεις φέρουσιν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα εἰς ἄλλας δὲ πάρα πολὺ ἐπιβλαβῆ. Ἡ ἀρχὴ ἐγένετο ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκόντων. Ἦλθεν ἐποχὴ καθ' ἣν διευθυντὴς καὶ γυμνασιάρχης ὑπῆρχον ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ καὶ τοῦτο ἴσως νὰ μὴ ἦτο κακόν· ἀλλ' ἐγένετο ἀφορμὴ πρὸς τὸν κατήφορον καὶ ἔφθασαν εἰς τὸ σημεῖον ὥστε ἡ ἐφοροεπιτροπεία νὰ ἀγωνίζηται ὅπως ἐπιτύχῃ κατὰ τὰς ἐκλογὰς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διορίσῃ πρόσωπά τινα καὶ νὰ ἀπολύσῃ ἄλλα. Τὰ τελευταῖα ἔτη παρέχουν τρανὰ μαρτύρια τῆς κομματικῆς ταύτης καταστάσεως ἥτις ἐδημιουργήθη καὶ ὡς ἐκ τῆς ὁποίας Ζωσιμαία σχολὴ κοντεύει πλέον νὰ γίνῃ καταφύγιον μόνον τῶν Ἰωαννιτῶν ἐπιστημόνων· Οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν νὰ διορίζηται. Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης σιωπηρᾶς τῶν διεπόντων ἀποφάσεως ἔσεται πάντως ὁ ἀποκλεισμὸς παντὸς ἄλλου ὅστις θὰ ἐτίμα τὴν σχολὴν διδάσκων ἐν αὐτῇ καὶ θὰ ἐξύψου τὸ γόητρον. Σήμερον οὐδεὶς δέχεται θέσιν καθηγετικὴν εἰς τὴν Ζωσιμαίαν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ· διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι τὸ ἐπόμενον ἔτος, εἴτε εὐδοκίμως διδάξῃ εἴτε ἀδοκίμως θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἀποχωρήσῃ εἴτε ἀπολυόμενος διὰ νὰ εἰσέλθῃ τις ἐκ τῶν ἀπομάχων εἴτε ἀηδιάζων διὰ τὰς ἐκτρόπους καὶ παραλόγους ἐνεργείας τῶν ἐπιτρόπων. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Κράτιστοι τῶν Ἰωαννιτῶν φιλολόγων πρὸ πολλοῦ ἠναγκάσθησαν νὰ ἐκπατρισθῶσιν. Αἱ μεταρρυθμίσεις αἵτινες θὰ εἰσαχθῶσι ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἀρχίσωσι πρῶτον ἀπὸ τὸ κτίριον. Ἐὰν δὲ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ ἴδωμεν ὅσον οὔπω καταρριπτόμενον τὸ παλαιὸν κτίριον τὸ ὁποῖον τόσας ἀναμνήσεις φέρει εἰς τοὺς διαχθέντας ἐν αὐτῷ. Ἀλλ', ὡς ἐξετέθη καὶ προλαβόντως, ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ νέου κτιρίου σκέπτεται νὰ ἐκζώσῃ ἐγκύκλιον καὶ ζητήσῃ τὰς συνδρομὰς τῶν ἁπανταχοῦ Ἠπειρωτῶν καὶ τῶν ἄλλων ὁμογενῶν. Ὁμολογῶ ὅτι ἡ Ζωσιμαία ἔχει ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἔθνους πολὺ δικαιολογημένας. Αἱ περιστάσεις ὅμως ὑφ' ἃς διατελεῖ τὸ Ἠπειρωτικὸν στοιχεῖον καὶ αἱ ἄλλαι ὁ, ἄλλους σκοποὺς ὑποχρεώσεις τῶν ὁμογενῶν δὲν παρέχουσιν ἡμῖν πιθανότητα ἐπιτυχίας. Συνεπῶς εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ ἄλλως πως ἐσκέπτετο πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν πόρων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν. Οἱ μὴ ἔχοντες πεῖραν τῶν πραγμάτων ἴσως φαντάζονται ὡς πολὺ εὔκολον τὴν εἰσπραξιν ἐράνων. Ἐγὼ δὲν θέλω νὰ ἀπαγορεύσω τοὺς εὐγενεῖς ἐπιτρόπους· ἀλλ' ἐπιθυμῶ μόνον νὰ λαμβάνωσι τὰς ἀποφάσεις των μετὰ ζωηροτέραν σκέψιν καὶ συζήτησιν. Οὕτω δὲν δύναμαι νὰ

συγχαρῶ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ διὰ τὴν εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε σύνταξιν σχεδίου διὰ τὸ κτίριον. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὁ καταρτίσας τὸ σχέδιον ἔχει πλήρη πεποίθησιν εἰς τοὺς ἀρχιτέκτονας αὐτοῦ γνώσεις· ἀμφιβάλλω μόνον διὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἱκανότητα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸ εἶδον τὸ ἐπεδοκίμασαν καὶ τὸ παραδέχθησαν! εἰς οὐδὲν μέρος ἢ εἰς οὐδεμίαν κοινότητα οὕτως ἀβασανίστως γίνονται ἀποδεκτὰ σχέδια κτιρίων προωρισμένων νὰ ἐξυπηρετήσωσιν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν σπουδαίας ἀνάγκας. Ἡμεῖς δὲ πάντων ἥκιστα ὀφείλομεν νὰ προβαίνωμεν εἰς τοιαύτας παραβόλους ἀποφάσεις διότι ἔχομεν ὅλα τὰ μέσα ὅπως τὰς βασανίσωμεν. Ἔχομεν δὲ οὐκ ὀλίγους ἐν Ἀθήναις ἀρχιτέκτονας καὶ μηχανικοὺς Ἠπειρώτας ὧν αἱ γνῶμαι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ζητηθῶσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Τὸν ὑπὲρ τῆς Ζωσιμαίας ζῆλον ἡμῶν διεθέρμανεν ἡ ἐνταῦθα ἔλευσις τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου οὗ τὰς ἰδέας καὶ σκέψεις ἐξέθηκεν ἤδη ἡ φίλη «Φωνή». Ἡ δήλωσις αὐτοῦ πρὸς τὸν Σ. Μητροπολίτην καὶ τὴν ἐφορείαν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ζωσιμαίαν τὰ τροφεῖα διὰ γενναίας ἐτησίας δωρεᾶς παρήγαγε γενικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ πάντες ἐκρότησαν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ ταύτῃ προθέσει τοῦ ἐξόχου τέκνου τῆς πατρίδος ἡμῶν. Ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν ὁ κ. Ἀναγν. ἐδήλωσεν ὅτι ἡ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν κοινότητα τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἐννοεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν δωρεάν. Χθὲς δὲ ἐλήφθη ἐνταῦθα ἐπιστολὴ ἐξ Ἀθηνῶν ἐξιοτίμου ἡμῶν συμπατριώτου ὅστις παρέχει ἡμῖν ἀσαφεῖς τινὰς πληροφορίας περὶ τῶν ὅρων οὓς ὁ κ. Ἀναγνωστ. μετ' ἄλλων συμπατριωτῶν συνεργαζόμενος διατυποῖ. Ὡς δὲ ἐκ τούτου, γίνεται ἡμῖν γνωστὸν καταρτίζεται ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Κ. Καραπάνου, Γ. Χασιώτη, Σ. Ἀραβαντινοῦ, Μ. Πανταζῆ καὶ Μ. Μακαριάδη, ἥτις θὰ φροντίζῃ ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων νὰ διορίζῃ γυμνασιάρχην ἐπὶ δεκαετίαν, ὁ δὲ γυμνασιάρχης θὰ διορίσῃ αὐτὸς τὸ ἄλλο προσωπικὸν τοῦ γυμνασίου. Ποίους ἄλλους ὅρους προτείνει δὲν ἐγνώσθη. Παρατηρῶ ὅμως ὅτι ὁ κ. Ἀναγν. θέλει οἱονεὶ νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ διαχείρισις τῶν τῆς σχολῆς ἀπὸ τὴν ἐφορείαν Ἰωαννίνων· εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προβαίνει βεβαίως ἐκ τῶν λυπηρῶς ἐντυπώσεως ἣν ἐνεποίησεν αὐτῷ ἡ τωρινὴ τῆς Ζωσιμαίας ἐλεεινὴ κατάστασις καὶ ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως αὐτῆς. Νομίζω ὅμως ὅτι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς κινδύνου περιπίπτομεν εἰς τὸν ἕτερον καὶ φοβοῦμαι μήπως ἡ ἄλλως εὐγενὴς πρόθεσις τοῦ εὐεργέτου προσκρούσῃ εἰς τοὺς κανονισμοὺς τοὺς διέποντας τὴν τε ἱερὰν μητρόπολιν καὶ τὰ ἐκπαιδευτήρια. Νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ διοίκησις ἐξ Ἰωαννίνων καὶ νὰ δοθῇ εἰς ἐπιτροπὴν ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις καὶ ἀποτελουμένων ἐκ προσώπων σεβαστῶν μέν, μὴ δυναμένων ὅμως νὰ ἔχωσιν ἀκριβῆ τῶν ἐδῶ γνῶσιν ὡς ἐκ τῆς πολυετοῦς ἐξ Ἠπείρου ἀποδημίας αὐτῶν ἐν νομίζω ὅτι εἶνε ἀρκετὴ ἐγγύησις τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἐκτὸς ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι τὰ μέλη τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπῆς θὰ ἔχωσιν ἁπλῶς συμβουλευτικὴν γνώμην μὴ ἐπεμβαίνοντα ἐνεργῶς εἰς τὴν καθ' ὅλου διοίκησιν. Οὐχ ἧττον ἀναμένομεν τὰς λεπτομερείας ἵνα κρίνωμεν. Ἀπὸ τοῦδε δὲν δύναμαι νὰ ἐκφρίσω γνώμην. Κατ' ἐμὲ τὸ κακὸν ἔσει ἐδῶ ἐν τῷ τόπῳ νὰ θεραπευθῇ, ἡ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ μόνον περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσοδημάτων νὰ φροντίζῃ καὶ ψιλὴν νὰ ἔχῃ ἐποπτείαν. Ἡ μεταρρύθμισις τῶν διεπόντων τὰ ἐκπαιδευτήρια κανονισμὸν καὶ ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἄλλων πρωσώπων ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐφορείᾳ θὰ ἐξήρκει ἴσως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διὰ τὸ μέλλον βελτίωσιν. Οὐχ ἧττον ἐλπίζω τὰ πάντα νὰ κανονισθῶσιν εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἡ θέλησις τοῦ εὐεργέτου νὰ ἐκπληρῶται καὶ τὰ καθ' ἑαυτὰ νὰ συμβιβάζωνται μετ' αὐτῆς. Κατὰ καθῆκον δὲ ἀπονέμω τῷ κ. Ἀναγνωστοπούλῳ τὸν ἔπαινον διὰ τὰς ἰδέας ἃς ἐξέφρεν ὅτι πρέπει ἡμεῖς οἱ Ἠπειρῶται νὰ φροντίζωμεν περὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν, διότι ὅταν ἡμεῖς δὲν φροντίζωμεν περὶ αὐτῆς τότε πῶς εἶνε δυνατὸν οἱ ἄλλοι νὰ τὴν ἐνθυμηθῶσιν, ἐξ ἄλλου μᾶς παρίσχεν ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἕτερον παράδειγμα· ὀλκαδὴ νὰ σκέπτηται ὡς Ἠπειρώτης ὁι' ὅλην τὴν Ἤπειρον καὶ οὐχὶ νὰ περιορίζῃ τὰς σκέψεις του εἰς τὴν γωνίαν τῆς γεννήσεώς του μόνον καὶ εἰς αὐτὴν μόνον νὰ ἀφιεροῖ τὰς δωρεάς του.

Ἐξ Ἀλβανῶν ἐλθόντων ἐκ Πρεμετῆς, Βερατίου καὶ Αὐλῶνος ἠκούσα τὰ ἑξῆς τὰ ὁποῖα μετ' εὐχαριστήσεως μεταδίδω ὑμῖν καὶ ἐπιφυλάσσομαι ἐκτενέστερον νὰ σᾶς γράψω. Ἡ φυγὴ τοῦ Ἰσμαὴλ βέη εἰς Ἀθήνας ἐνεποίησε μεγίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Ἀλβανούς. Τὸ γεγονὸς τοῦτο σχολιάζουσι ποικιλοτρόπως καὶ ἀνυποκρίτως πλέον ἐκφράζουσι τὰς συμπαθείας των ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐλησμόνησαν πλέον μικρὸν φανατισμὸν τὸν ὁποῖον εἶχον. Δὲν ἀκούεις τίποτε ἄλλο εἰς τὰς μεταξύ αὐτῶν συζητήσεις παρὰ τὸ ζήτημα τοῦ Ἰσμαὴλ Βλιώρα. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἰσμαὴλ εἶνε γνωστὴ καὶ σεβαστὴ καθ' ὅλην τὴν Ἤπειρον καὶ Ἀλβανίαν καὶ δικαίως ἔκαμε πολλὴν ἐντύπωσιν ἡ εἰς Ἀθήνας φυγὴ αὐτοῦ, ἥτις ἐκράτυνε πλέον τοὺς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανῶν δεσμούς. Ὡς ἤκουσα ἡ ἀλβανικὴ μοῦσα καὶ διὰ ποιημάτων ἐξύμνησε τὸν Ἰσμαὴλ βέη καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα συμπάθειαν.

Ἀγγέλεται ἐκ Πρεμετῆς ὅτι ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Πεσίτσα τοῦ καζᾶ Πρεμετῆς Σταῦρος Γιαννάκη, ἡλικίας 45 ἐτῶν, ἀναβὰς ἐπὶ πλατάνου κατὰ τὴν θέσιν Γορίτσα, ἐνῷ προσεπάθη νὰ κόψῃ τὸ δένδρον ὀλισθήσας ἐξ ἀπροσεξίας κατέπεσεν ἐντὸς τοῦ κάτωθεν ρέοντος ποταμοῦ καὶ ἐπνίγη.

— Ἐπισήμως ἀναγγέλεται ὅτι ἐνΑὐλῶνι κατ' αὐτὰς συλληφθεὶς ἐφυλακίσθη ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Τσιρκοπίνας τῆς Αὐλῶνος Ἰσμαὴλ Χουρσήτ, ὅστις πρκηγουμένως εἶχε φονεύσει τὸν λοχίαν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ Χασὰν Ἰβραχήμ καὶ ἐπλήγωσε ἕνα δεκανέα.

— Συνεπείᾳ τῶν ληφθέντων ἐπιτοπίως συντόνων μέτρων, ὑπὸ τῆς διοικήσεως Ἀργυροκάστρου συνελήφθησαν κατ' αὐτὰς μετὰ τῶν ὅπλων αὐτῶν οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Κλεισούρας Ραγῆπ καὶ ὁ συνέταιρος αὐτοῦ Ζεϊνὲλ Ὀρχάν, οἵτινες πρὸ ἓξ μηνῶν εἶχον φονεύσει εἰς τὰ στενὰ τῆς Κλεισούρας τὸν ἐκ Πράζας Κωνστ. Βασιλείου καὶ οἵτινες εἶχον ὁραπετεύσει καὶ ἐπεδόθησαν ἔκτοτε εἰς τὴν ληστείαν· προσέτι δὲ συνελήφθη καὶ ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Τολάρη φυγὰς καὶ ληστὴς Φέζος Ὀσμάν, ὅστις τυγχάνει κατακλεισμένος ἐπὶ πλημελήματι παρὰ τοῦ δικαστηρίου Βερατίου· πάντες οὗτοι παρεδόθησαν εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς.

— Πρὸς ὠφέλειαν τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Μουσταφᾶ Χιδαγὲτ τὸ δικαστήριον ἐξέθηκεν εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν τὸν εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα ἀτμόμυλον ὅστις εἶνε ὡκαδομημένος ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ἀχμὲτ Κουλάνου ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς λίμνης Ἰωαννίνων.

— Ἐπειδὴ ὁ ἐκ Λεκόβας τοῦ Δελβίνου Βασίλειος Σπύρου καὶ ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Βονοῦ τοῦ Κορβελεσίου Κόλιας Ρῆτος καὶ Κόλιας Ἀθανασίδου Τσῆρος, ἀγνώστων χαρακτηριστικῶν κατηγορούμενοι ὅτιἀπέκρυπτον ὅπλα ἀπηγορευμένα καὶ ὕλας ἐκρηκτικάς, φυγοδικοῦσιν. Παραχωρεῖται αὐτοῖς 10ήμερος ἐκ νέου προθεσμία, ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ δικασθῶσι, ἄλλως θεωρούμενοι ὡς ἀπειθοῦντες εἰς τὸν νόμον δικασθήσονται ἐρήμην κατασχομένης τῆς περιουσίας αὐτῶν, καὶ στερουμένων τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Σήμερον λαμπρότατα ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους δοξολογία χάριν τῶν εἰς γάμου κοινωνίαν συνερχομένων βασιλικῶν γόνων· τὴν 9ην π. μ. ἀκριβῶς ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὸ προξενεῖον ὁ πρόξενος κ. Σούνδας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διερμηνέως κ. Π. Καρατσινοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ προσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν προσῆλθον καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πρόξενοι, ἐν οἷς διακρίνεται ὁ κ. Σιέφεργς, πρέξενος τῆς Ρωσσίας· τὴν δοξολογίαν ἐτέλεσεν ὁ Μητροπολίτης Πρεβέζης κ. Κοσμᾶς. Τὸ πλῆθος μετὰ ἑκτάκτου ἐνθουσιασμοῦ ἐζητωκραύγασεν ἐπανειλημμένως ὑπὲρ τοῦ ὑψηλοῦ ζεύγους, τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Σουλτὰν Ἀβδοὺλ Χαμὶτ· κατόπιν προσῆλθον δι' εἰς τὸ προξενεῖον καὶ ηὐχήθησαν τὸν κ. Πρίγκηπον, ὁ ὁποῖος προσηνέστατα ἐδεξιοῦτο ὅλον τὸν λαὸν προσερχόμενον νὰ προσφέρῃ τὴν εὐλικρινῆ καὶ γεμάτην ἀπὸ ἀγάπην εὐχήν. Τὴν ἑσπέραν ἐφωταγωγήθη λαμπρῶς τὸ προξενεῖον καὶ ἡ οἰκία τοῦ διερμηνέως κ. Π. Καρατσινοῦ. Ἀξιοσημειώσεως εἶνε τὸ ἑξῆς, ὅτι πολλὰ μικρὰ παιδιά, προσελθόντα ἐξωθεν τοῦ προξενείου ἐζητωκραύγαζον ὥρας ὁλοκλήρους· ἡ βραδειὰ ἦτο ὡραιοτάτη· τὸ φῶς τῆς Σελήνης μεγυμένη μετὰ τοῦ φωτὸς τῶν λαμπάδων ἔδιδε νέαν εὐχαρίστησιν, νέαν δύναμιν εἰς τὰ ἀθῶα ἐκεῖνα παιδάκια, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευον καὶ ὡς διερμηνεῖς τόσων πόθων, οἱ ὁποῖοι ἔμειναν κεκλεισμένοι εἰς τὰς καρδίας. Ἀφ' οὗ προὐχώρησε ἡ νὺξ διελύθησαν τὰ καύμενα τὰ παιδάκια, τὰ γλυκύτατα αὐτὰ πουλάκια τῆς νύχτας τὰ ὁποῖα ἔκαμον τόσον καλὰ τὸ μέρος των.

Ὀλίγαι σκέψεις ἐπὶ τῆς σημερινῆς δοξολογίας.

Ὑπάρχουν περιστάσεις καθ' ἃς τὸ στόμα, συγκρατούμενον σφιγκτὰ-σφιγκτὰ ἀπὸ τὴν συνκίνησιν τῆς καρδίας δὲν δύναται νὰ εὐτυχήσῃ ἐντελῶς ἀνίκανον νὰ ἀρθρώσῃ λέξιν καὶ μόνον τὰ μάτια εὑρίσκουν καιρὸ τότε νὰ ἐκφράσουν φανερὰ φανερὰ τὸ πάθος τῆς καρδίας. Τὰ ἄβρα ὀάκρυα, τὰ κυλίσματα γλιγορα-γλιγορα τὸ ἕνα κοντὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο σὰν μικροὶ διαγωνιστοὶ ἀδάμαντες χρησιμεύουσιν ὡς ἀγγελοι δι' ὧν ἐκχύνεται εἰς τὸ χάος τὸ τῆς καρδίας πάθος, οἱ δὲ ἀλλεπάλληλοι στεναγμοὶ ἑξωτερικεύουσι τὴν ἀοράτως καὶ ἀνεπαισθήτως τελουμένην ταύτην ἐνεργειαν· ἀλλὰ νέα φρικιασις· νέον ἐλαφρὸν ψύφος προδίδει νέαν δείνωσιν τῆς πληγῆς.

Αἱ σκέψεις αὗται ἀτάκτως καὶ συγχεχυμένως συνεστριφοντο σήμερον εἰς τὴν ψυχήν μου ἐπάγοντος μετὰ προσοχῆς τὴν ἐνεργουμένην πάθηση τοῦ ἀπείρου ἐκείνου πληθυος, τὸ ὁποῖον ὡδήγησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν του ἁγίου Χαραλάμπους ἡ ὑψηλοτέρα καὶ ἁγλαοτέρα ἀγάπη, ἡ ἀγάπη ἐκείνη, ἣν συγκροτοῦσιν ἀγνότατος ἐνθουσιασμός, συγκινητικωτάτη ἕξαρσις καὶ τρέφουσι καὶ μεγαλώνουσιν γλυκύτατα ὄνειρα ἀπείρων χρόνων, ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ γένους, τοὺς τύπους τῆς φυλῆς.

Ἡ φήμη μυριόστομος τοῦ λόγου ταχυτέρα διέδωκεν ἀκαριαίως μέχρι καὶ τοῦ ἀποτάτου εἰκίσκου ὅτι θὰ τελεσθῇ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους δοξολογία εἰς τὸν ὕψιστον γιὰ νὰ ζήσουν χρόνια πολλὰ καὶ ηὐτυχισμένα οἱ ἐν Κερκύρᾳ συνδεόμενος σύνδεσμος· οἱ ἦχοι τῶν κωδώνων διεσκόρπισαν παντοῦ τὸ σύνθημα καὶ τὰ κύματα τοῦ πλήθους, πλήθους Ἑλληνικοῦ, γενναίου καὶ λίαν εὐεξάπτου ἤρξατο κυλίομενον ῥέμα πρὸς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας.

Τὴν θην ἀκριβῶς π. μ. ἐξεκίνησεν ἐκ τοῦ Προξενείου ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Σούδας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διερμενέως κ. Π. Καρατσινοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ προσήρχετο εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἑλληνικοῦ στέμματος ἐγαλβάνισεν ἀκαριαίως τὰ πρόσωπα· γλυκυτάτη χαρὰ τῆς καρδίας προὐδίδετο ἐπὶ τοῦ προσώπου· εἰς τὸν προσέρχοντα ἐφαίνετο καθαρὰ καθαρὰ τὸ προσηλέστατον ὄνομα τὸ ὁποῖον χαιρέτιζε ἐπτερύγιζεν εἰς τὰ χείλη ὅλων· ἀλλ' ἡ ὀλίγον κατωτέρω κυμαινομένη τουρκικὴ σημαία, τὸ σύμβολον τῆς δυστυχίας ἐπεσώρευσεν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ὁλόμαυρο σύνεφο λύπης καὶ ἀπαγητεύσεως.

Ἄρχεται ἡσύχως ἡ δοξολογία· σιγὴ ἅλαλος συγκρατεῖ ὁλόκληρον τὸν ἱερὸν χῶρον· νὰ ἀδρανῇ ὅμως καὶ ἡ καρδία; καὶ ἡ ἡρεμὴ τάχα καὶ ἡ ψυχὴ ἢ τὰ βιαίως ἐν αὐτῇ συγκρουόμενα πάθη ἐδεσμευσαν τὸ στόμα; ἢ τὰ πρόσωπα ὅλων κατέχουσα φρικίασις, τὰ κυλιόμενα ταχύτατα ὀάκρυα μὲ πείθουσιν ὅτι δεινὸν πάθος κομματιάζει τὴν στιγμὴν ταύτην ὅλας τὰς ποικίλας ἐκείνας καρδίας, τὰς ὁποίας τώρα ἐν μόνον πάθος δεσμεύει, ἡ ἐπιθυμία νὰ ζήσῃ τὸ προσφιλέστατον ἐκεῖνο ζεῦγος· ἡ πληγὴ ὅμως εἶνε βαθυτέρα, ἐρριζωμένη εἰς τὰ ἀπότανα βάθη τῆς καρδίας καὶ βιοῦσα ἐκεῖ μὲ τὴν ἀφθόνως καθ' ἑκάστην παρεχομένην τροφὴν φθείρει ὁλίως τόσας ἐλπίδας, τόσα ἐκ φύσεως δωρηθέ τα νειάτα, τόσα ἰσχυρότατα νεῦρα.

Ἡ συγκίνησις αὐξανομένη ὑπὸ τῆς ἐπιτηδειότατα συνταχθείσης Μητροπολιτικῆς εὐχῆς ὀξύνεται εἰς τὸ ἀπροχώρητον, ἀκράτητα τρέχουν τὰ ὀάκρυα· νέοι καὶ γέροντες, παιδιὰ καὶ γυναῖκες, ὁλόκληρος ἡ ἐκκλησία συγκινεῖται· ὅτε δὲ ὁ Μητροπολίτης ἀνέκραξε τὸ ζήτωσαν ὁ Γεώργιος καὶ ἡ Μαρία, βροντωδέστατα ζητοκραυγαί ἐλάφρωσαν ὀλίγον τὰς καρδίας καὶ ἐπαναλαμβάνται θρηχῶδεις αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ ἀνέρχονται αἱ φωναὶ μέχρις οὐρανοῦ. Εἴθε ὁ ὕψιστος νὰ εὐλογήσῃ τὰς εὐχὰς ταύτας καὶ δωρήσῃ εἰς τοὺς ὑψηλοὺς νεονύμφους, ὅ,τι χιλιάδες καρδίες δούλων καὶ ἐλευθέρων εὔχονται δι' αὐτοὺς τὴν ὥραν ταύτην

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βουδαπέστης ὅτι ὁ κόμης Γολουχόφσκης, πρόεδρος τοῦ κοινοῦ συμβουλίου τῶν Αὐστροουγγρων ὑπουργῶν, προέβη εἰς σοβαρωτάτας δηλώσεις κατὰ τὴν ἐνώπιον τῶν ἐπιτροπῶν συζήτησιν τοῦ κοινοῦ προϋπολογισμοῦ, αἵτινες σχολιάζονται εὐρέως ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Θὰ ἦνε—εἶπεν—εὐτυχὴς ἐὰν ἀκούσῃ βεβαιουμένην τὴν φήμην ὅτι ἐκλείσθη εἰδικὴ συνεννόησις μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἀλβανίας. Τοιαύτη συνεννόησις, προσέθηκε, θὰ θεωρηθῇ ὡς συμπλήρωσις τῆς μεταξὺ Αὐστρίας καὶ τῆς Ρωσσίας συμφωνίας ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ἀσφαλὲς ἐχέγγυον τῆς διατηρήσεως τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν. Ἐρωτηθεὶς ὁ κόμης Γολουχόφσκης ἀπήντησεν ὅτι οὐδεμία διπλωματικὴ συνεννόησις ὑπάρχει μεταξὺ Αὐστρίας καὶ τῆς Ἰταλίας εἰδικὴ περὶ τῆς Ἀλβανίας· ἀλλ' ἁπασαι αἱ Δυνάμεις ἐν διαφέρονται διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ καθεστῶτος τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν. Προσέθηκεν ὁ καγκελλάριος ὅτι αἱ βουλγαροφρωσσικαὶ σχέσεις παρεστάθησαν ὑπὸ τὸ ὑπερβολικώτερον καὶ κατέληξε παρατηρήτας ὅτι εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐφέτος ἐγίναν σχετικῶς ὀλιγώτεραι ταραχαὶ ἢ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὰ τουρκικὰ φύλλα ἀπεστάλη εἰς Βερολῖνον τεχνικὴ ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ ἀντιστρατήγου Ριζᾶ πασᾶ, γεν. ἐκγυμναστοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, τοῦ συνταγματάρχου Ρασὴτ βέη, ἐκ τῶν μελῶν τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Ἰβραχὴμ βέη, ἥτις θέλει παραστῆ εἰς τὰς γενησομένας δοκιμὰς τηλεβόλων τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὰς δοκιμὰς θέλει γνωστοποιήσει τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν εἰς τὴν Πύλην, θέλει δὲ προβῆ εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν κατελληλοτέρων διὰ λογαριασμόν αὐτῆς Ἐνια ἐκ τῶν ἀγορασθησομένων τηλεβόλων μεγάλης ὁλκῆς ἀπεφασίσθη ὅπως μετὰ τὰς δοκιμὰς αὐτῶν ἀποσταλῶσιν εἰς στρατιωτικά τινα σώματα.

— Ἀπό τινος ἤρχισε νὰ κυκλοφορῇ ἡ φήμη περὶ προσεχοῦς συνοικεσίου μεταξὺ τοῦ Τσάρεβιτς καὶ τῆς πριγκηπίσσης Μαργαρίτας τοῦ Κόννωτ. Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, καίτοι δὲν ἔχουν περὶ τῆς φήμης ταύτης ἐπισήμους πληροφορίας, λέγουν, ὅτι τὸ μόνον ποὺ δύναται νὰ λεχθῇ εἶνε, ὅτι τὸ συνοικέσιον τοῦτο παρέχει τόσα στοιχεῖα, ὥστε νὰ μὴ θεωρῆται ἐντελῶς ἀπραγματοποίητον καὶ φαντασιῶδες. Ὁ Μέγας Δοὺξ Μιχαὴλ ὁμιλεῖ ἀγγλικὰ μὲ τὴν μεγαλειτέραν εὐκολίαν εὐκολίαν καὶ πάντοτε μέγα ἐνδιαφέρον λαμβάνει διὰ τ' ἀγγλικὰ πράγματα. Ἐν γένει δὲ καὶ ἐξ οἰκογενειακῆς καὶ ἐκ πολιτικῆς ἀπόψεως τὸ συνοικέσιον τοῦτο δύναται εὐχαρίστως νὰ γείνῃ ἀποδεκτὸν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

— Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες περιγράφουν διὰ μακρῶν τὸν ἐνθουσιασμόν, ὅστις παρῆχθη πανταχοῦ τοῦ Λονδίνου ἅμα τῇ ἀναγγελία τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Μάφεκιγγ. Διαδηλώσεις πολυπληθεῖς διέσχιζον ἐν ζητωκραυγαῖς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ θέατρα καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ἐχειροκροτήθη ὁ Βάλφουρ. Οἱ Μπόερς ὑποχωροῦντες ἀνετίναξον διὰ δυναμίτιδος τὸ Τοὺνελ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Λαιγνσνέκ, ὅπερ κατεστράφη ἐντελῶς. Ἕνεκα τούτου ἡ συγκοινωνία πρὸς τὰ μέρη ἐκεῖνα θὰ μείνῃ ἐπὶ μακρὸν διακεκομμένη. Ὁ Κροῦγερ συνεβούλευσε τὸν Πρόεδρον τῆς Ὀράγγης νὰ παραδοθῇ εἰς τοὺς Ἄγγλους ἅμα ὡς διέλθουν τὸν ποταμὸν Βάαλ, ἵνα οὕτω διασώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ρόμπερτς τὰς περιουσίας τῶν Τρανσβααλινῶν. Τὸ ὑπόλοιπον, εἶπε, τοῦ πολέμου, θὰ διεξαχθῇ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ Τράνσβααλ.

— Τηλεγράφημα ἐκ Πραιτωρίας (διὰ Μαρκέζ) ἀναγγέλλει ὅτι ἡ Μπορεικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ὁλοσχερῆ καταστροφὴν τοῦ Γιοχανεσβούργ.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πόλεως Μαΐφκιν. Ἡ δὲ «Ἐπίσημος ἐφημερὶς» δημοσιεύει τὸν προϋβιδασμὸν τοῦ συνταγματάρχου Βάδεν Πάουελ. τοῦ ἡρωικοῦ ὑπερασπιστοῦ τῆς Μαΐφκιν εἰς τὸν βαθμὸν στρατηγοῦ. Ἡ Βασίλισσα καὶ ἡ Κυβέρνησις συνεχάρησαν διὰ τηλεγραφήματος θερμῶς τὸν στρατηγὸν Πάουελ καὶ τὴν φρουρὰν τῆς Μαΐφκιν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀφ' ὅτου ὁ Ἰσμαὴλ Κεμὰλ βέης Βλιώρας καὶ τινες ἄλλοι διαπρεπεῖς τοῦρκοι κατέφυγον εἰς τὰς Ἀθήνας ἕκαστον ἐκ τῶν ταχυδρομικῶν ἀτμοπλοίων κομίζει εἰς τὴν πόλιν μας καὶ δεκάδα ὅλην Τούρκων, Ἀρμενίων, Λεβαντίνων καὶ Ἑβραίων κατασκόπων. Πάντες οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀφικόμενοι Ἕλληνες καὶ μή, ἄνδρες καὶ γυναῖκες κατασκοπεύονται παντοῦ, εἰς τὸν περίπατον, εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ καφενεῖα καὶ εἰς τὰ δωμάτιά των. Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Σουλτάνου Ἰλιὰζ πασᾶς περὶ οὗ ἐγράψαμεν ἀνεχώρησε προχθὲς ἅπρακτος μὴ δυνηθεὶς νὰ πείσῃ τὸν Κεμὰλ βέην νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τὸν διεδέχθη ὅμως διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὁ ὁλμάρχος Σμύρνης φίλος ἰδιαίτερος τοῦ Κεμὰλ βέη, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τίποτε δὲν θὰ κατορθώσῃ. Μετά τινας ἡμέρας ὁ Κεμὰλ βέης ἀναχωρεῖ εἰς Λονδῖνον πρὸς συνάντησιν τοῦ γαμβροῦ τοῦ Σουλτάνου, ὅπου θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Νεοτουρκικοῦ κινήματος.

Χθὲς πάλιν μᾶς ἦλθε καὶ ἄλλος ἐπίσημος Τοῦρκος ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς Χαμὶτ Χουσνῆς φεύγων τὴν καταδίωξιν τῆς κλίκας τοῦ Γιλδίζ, ἥτις τὸν κατηγόρησεν ὡς συνωμάτην κατὰ τοῦ Σουλτάνου. Ὁ Χουσνῆς θὰ ἐκδώσῃ νεοτουρκικὴν ἐφημερίδα ἐν Ἀθήναις. Τὴν συγκέντρωσιν τόσου πλήθους Νεοτούρκων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ὁ Σουλτάνος δὲν εἶσε μὲ καλὸν ὄμμα. Ἐγένοντο δὲ πρὸς τὸν ἐν Κων)πόλει πρεσβευτὴν μας καὶ τὸν κ. Ρωμάνον φιλικαὶ παρακλήσεις πρὸς ἐκδίωξιν αὐτῶν. Εὐτυχὸς τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα παρέχει ἐλευθερίαν, καὶ ἄσυλον πρὸς πάντα καταδιωκόμενον διὰ πολιτικὰ πλημμελήματα παρεπτώματα ἐφ' ὅσον οὗτος τηρεῖ τοὺς κειμένους νόμους. Τοῦτο δὲ τὸ ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Ρωμάνος πρὸς τὸν Τοῦρκον πρεσβευτήν.

— Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς Τρίτης διεδόθη εἰς τὴν πόλιν ἡ λυπηρὰ εἴδησις, ὅτι ὑποπτον κρούσμα εἶχε λάβει χώραν ἐντὸς τοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου «Κάστωρ», ἐλλιμενισμένου ἐν τῷ λιμακαθαρτηρίῳ τῆς Δήλου. Ἡ διάδοσις αὐτὴ ἔδωκεν ἀφορμὴν καταχυλίσματος τῶν χημειστικῶν ἀξιῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ. Τὴν 10ην π. μ. συνῆλθε τ

ψις πετρελαίου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν προέβη εἰς παραγγελίαν μεγάλης ποσότητος ἐξ αὐτοῦ ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων χρυσῶν. Τὸ παραγγελθὲν πετρέλαιον θὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου καὶ θὰ διανεμηθῇ ἀμέσως εἰς πάσας τὰς ἀποθήκας τοῦ Κράτους ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μεγάλη παρακαταθήκη.— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ὁ στρατὸς Θεσσαλίας καταγίνεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν γενικῶν γυμνασίων καὶ ἀσκήσεων δι' ἐνσφαίρων πυρῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Ι. Δημοπούλου. Τὴν πρωΐαν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας θὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς Λάρισαν ὅλα τὰ σώματα· διὰ συντόμου πορείας θὰ μεταβῶσι διὰ Ζάρκου—Τρικκάλων—Καλαμπάκας εἰς τὴν ὄπισθεν τῶν Μετεώρων κοιλάδα, ὅπως δι' ἀγῶνος ἐπιθετικοῦ ἀπελάσωσιν ἐχθρὸν δυνάμεως μεραρχίας ἀπὸ τοῦ Βελεμιστίου ἐξορμήσαντα μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὰ Τρίκκαλα. ἀπεικονιζόμενον δὲ δι' ἑνὸς λόχου εὐζώνων, ἑνὸς οὐλαμοῦ ἱππικοῦ καὶ ἑνὸς οὐλαμοῦ πυροβολικοῦ.— Ὁ ἐν Σάμῳ ἡμέτερος Πρόξενος ἀνακοινοῖ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι κατὰ τὴν δοξολογίαν ἥτις ἐτελέσθη ἐκεῖ ἐπὶ τοῖς γάμοις τῆς Πριγκηπίσσης Μαρίας διαδήλωσις μεγάλη ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἔλαβε χώραν καὶ ζητωκραυγαὶ ἐνθουσιώδεις καὶ πατριωτικώταται ἠκούσθησαν ἐντὸς τοῦ ναοῦ παρ' ὅλου τοῦ πλήθους καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξόδου τοῦ Γενικοῦ Προξένου. Τὸ τοιοῦτον πρωτοφανὲς διὰ τὴν Σάμον ἔκαμεν αἴσθησιν εἰς τοὺς ξένους καὶ ἰδίως εἰς τὸν παραστάντα εἰς τὴν δοξολογίαν Ἄγγλον Ἀρμοστὴν τῆς Κύπρου, ὅστις τυχαίως διερχόμενος ἐκεῖθεν παρέστη εἰς τὴν δοξολογίαν.—Προχθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων ἐπεσκέφθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς M. Βρεττανίας τὸν διαπρεπῆ Ἀλβανὸν Ἰσμαὴλ-Κεμὰλ βέην, παρ' ᾧ ἐγένετο μετὰ χαρᾶς δεκτός. Ὁ κ. Μερκούρης, ὡς γνωστόν, εἶνε Ἀλβανὸς ἐπίσης καὶ ὁμιλεῖ κάλλιστα τὴν γλῶσσαν ἡ ὁποία εἶνε μητρική καὶ εἰς τὸν Ἰσμαὴλ-Κεμὰλ βέην.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπανῆλθεν ἐκ Τρικκάλων ὁ τῆς ἐπαρχίας ταύτης βουλευτὴς κ. Ἀ. Ζάππας γενόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν πάσης τάξεως ἐνθουσιωδῶς δεκτός· ἔν τε τῇ πόλει τῶν Τρικκάλων καὶ εἰς τὰ χωρία ἅτινα προσεκλήθη καὶ ἐπεσκέφθη ἐξεδηλώθη πρὸς τὸν κ. Ζάππα ἀληθὴς λατρεία καὶ ἐκτίμησις διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλεν ἐν τῇ βουλῇ καὶ παρὰ τῇ κυβερνήσει ἰδιαιτέρως ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ καὶ διὰ τὰ μέτρα ἅτινα τῇ εἰσηγήσει του ἐλήφθησαν ὑπὲρ τῶν κατοίκων.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἄρτης ὁ ἐκ Μονοδενδρίου κ. Εὐστάθιος Κατσαδήμας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κων)πολιν καὶ ὁ κ. Σοφοκλῆς Κατσαδήμας.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Πρεμετὴν ὁ κ. Στέφανος Τόκος ἰατρός.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κάτω Σουδενὰ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Παρτσάλης καὶ ὁ κ. Βασίλειος Βάλλας.

— Ἀφίκετο ὁ κ. Ἀθανάσιος Παπανίδης ἐκ Ζίτσης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν, ἐκ Στολωβοῦ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Χαρισιάδης καὶ Ἀθανάσιος Στεφανίδης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Ρουμανίαν, ἐκ Τσαρκοβίστης ὁ κ. Γεωργ. Καλόγηρος καὶ Ἀναστάσιος Λέτσιος καὶ ἐκ Σουλίου ὁ κ. Σπυρίδων Σπανὸς καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Ξάνθην, ἐκ Βόλου οἱ ἐκ Σκαμνελίου κ. Πολύβιος Καρλιάγκος καὶ Εὐθύμιος Τσούφης. ἐκ Ζίτσης οἱ κ.κ. Ἰωάννης Γεωγάτης. Εὐάγγελος Μπότσος καὶ Ἀναστάσιος Τουδένος, ἐκ Πετσαλὶ ὁ κ Παναγιώτης Δημητρίου καὶ Κωνσταντῖνος Δημητρίου καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Ρουμανίαν.

— Ἀνεχώρησε δι' Ἀστακὸν καὶ ἐκεῖθεν διὰ Πάπιγκον ὁ κ Κωνσταντῖνος Σκούρτης ἰατρός.

— Ἀφίκετο ἐκ Σερβίας ὁ ἐξ Ἀρτσίστης κ. Χριστόδουλος Μίσιος, ἀνεχώρησεν εἰς Βουλγαρίαν ὁ ἐξ Ἀρτσίστης κ. Ξενοφῶν Δούκας.

— Ὁ ἐκ Μονοδενδρίου κ. Ὀρέστης Βάλλας ὑποστὰς τὰς ἐπὶ διδακτορίᾳ ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ ἐξετάσεις του ἐγένετο διδάκτωρ, ἐφ ᾧ καὶ συγχαίρομεν αὐτὸν εὐχόμενοι αὐτῷ ἀρίστην ἐπιτυχίαν εἰς τὸ πρακτικόν του στάδιον.

— Ἀφίκοντο ἐξ Ἀληζὼτ Τσεφλίκι καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Κων)πολιν οἱ κ.κ. Ἰω. Κέντρος καὶ Κωνστ. Καραμεσίνης, ἐξ Ἄνω Ραβενίων ὁ κ. Λαζαρίδης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐκ Τσαραπλανῶν ἡ κυρία Π. Ζαγκοπούλου διὰ Ρουμανίαν.

— Ὁ ἐν Βώλῳ Ἠπειρώτης κ. Ἰω. Α. Ζίτσης ἐτέλεσε τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀρτέμιδος Κ. Μαρνελοπούλου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον εὐδαίμονα καὶ ἀνέφελον.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω τοῖς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ συμπατριώταις μοι πελάταις καὶ φίλοις ὅτι ἵδρυσα καὶ ἐν Πειραιεῖ ὑποκατάστημα ὑπὸ τὴν ἰδίαν μου ἐπωνυμίαν Φ. Α. Χαρίτος, ὁδὸς Μακρᾶς Στοας No 22, θέλει δὲ μὲ ἀντικαθιστᾷ ὁ κ. Στέφανος Βουλόδημος ὅστις καὶ θὰ ὑπογράφῃ πᾶσαν ἐπιταγὴν ἢ ἔγγραφον σχετιζομενον μὲ τὴν ἐργασίαν τοῦ γραφείου μου. Οὕτως δὲ ἐκπληροῦται ἡ ἐπιθυμία τῶν πλείστων ἀνταποκριτῶν μου καὶ πελατῶν μου τὰ συμφέροντα τῶν ὁποίων ἀπήτουν τὴν ἵδρυσιν ὑποκαταστήματός μου ἐν Πειραιεῖ πρὸς διευκόλυνσιν τῶν συναλλαγῶν των Διαβεβαιῶ δὲ πάντας ὅτι θέλουσι ὑπηρετηθεῖ τὰ συμφέροντά των καὶ ἐκτελεσθῇ αἱ παραγγελίαι των ὅπως καὶ μέχρι σήμερον ἐξετελέσθησαν καὶ ἀπόδειξις τούτων ἡ ἑκάστοτε πληθυνομένη ἔντιμος πελατεία μου, πρὸς ἣν ἐκφράζω τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην δι' ὧν μὲ περιβάλλει.

Ἀθῆναι τῇ 10 Μαΐου 1900

Φ. Α. ΧΑΡΙΤΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ
ΕΝ ΚΑΡΔΙΤΣΗ
Ἀριστ. Κ. Κουρτίου
Δημητριακοὶ καρποί, δέρματα, καπνά, κουκούλια κλπ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΑΣ,,
ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ
(ἔναντι πλατείας Δικαστηρίων)
Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠνέῳξεν ξενοδοχεῖον τοῦ ὕπνου ἐν Λαρίσσῃ ὁ ἐκ Ζαγορίου πασίγνωστος Δητήτριος Στυλιανοῦ. Οἱ διερχόμενοι πατριῶται δύνανται νὰ εὕρωσιν πᾶσαν περιποίησιν παρὰ τοῦ προθύμου τούτου διευθυντοῦ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τίνες ἦλθον κατὰ τὸν Μέσον Αἰῶνα ἐν Ἑλλάδι.

(Ἴδε συνέχεια εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 378)

§ ι'. Στενοτάτην ἔχει σχέσιν· διότι συνήθως οἱ «Λιάπιδες» φοροῦσι πέδιλα ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν ἐκ «liapa», ἤτοι ἀπὸ τεμάχια ἀκατέργαστα ἐκ δερμάτων βοῶν, προβάτων ἢ αἰγῶν· ἀλλ' ἡ τοιαύτη παραγωγὴ πίπτει διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐὰν οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα, τότε πάντως ἔδει καὶ τοὺς Τσάμιδες οὕτως καλεῖσθαι, καὶ τούς Τόσκιδες, ὧν ἅπασαι αἱ κατώτεραι τάξεις φοροῦσι τοιαῦτα «τσαρούχια» ἤτοι «liapa».

§ ιά. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα κατήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν ὅρον «τσαρούχι», ὅστις θεωρεῖται Ἀλβανικός, φέρε ἴδωμεν ἐνταῦθα, εἴπερ ὄντως ἐστὶ τοιοῦτος.

Τὸ ὄνομα «τσαρούχι», εἶνε Ἑλληνικόν, προελθὸν κατὰ μετάθεσιν γραμμάτων ἐκ τοῦ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις ἴσως ἔν χρήσει «ταρσούχιον». Ἀποδείξεις περὶ τούτου εἰσὶν αἱ ἑφεξῆς ἀναμφίλεκτοι.

ά. Οἱ κυρίως Ἀλβανοί, «Τόσκιδες, Γκέκιδες καὶ Λιάπιδες», καλοῦσιν οὐ «τσαρούχι», ἀλλ' ἰδιαιτέρῳ Ἀλβανικῷ ὅρῳ τῷ «Chol». τὰ πέδιλα ταῦτα· «κάμ» «Chol» λέγει ὁ Ἀρβανίτης, δὲν λέγει «κάμ τσαρούχ'» κάμ Chol, σημαίνει ἑλληνιστί: «ἔχω τσαρούχια». Τὸ Chol τοῦτο φαίνεται καὶ εἰς τὸ σύνθετον Ἰταλικὸν «merosola», ὅπερ παρεδέχθησαν καὶ οἱ Ἕλληνες λέγοντες «νὰ βάλωμεν «μεντεσόλαις» εἰς τὰ τσαρούχια μας», ἀλλὰ τοῦτο ἐν Ἠπείρῳ λέγεται «νὰ πετσώσωμεν τὰ Τσαρούχια μας», καὶ ἐκ τούτου τὰ ἄλλοτε ἐν Ἀθήναις πολυθρύλητα «πετσώματα» καὶ «οἱ πετσωματάδες»· ὥστε γενικῶς ἁπανταχοῦ τῆς Ἀλβανίας «Chol» λέγουσι, δὲν λέγουσι τσαρούχια, τσαρούχια λέγουσι μόνοι οἱ Ἕλληνες Ἠπειρῶται, καὶ οἱ ἄλλοι ἅπαντες ἁπανταχοῦ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν. Αὕτη εἶνε ζωηροτάτη ἀπόδειξις τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως τοῦ ὀνόματος, ὅλως δ' ἀνοίκειον φαίνεται τὸ ἀποδοῦναι τοις Ἀλβανοῖς ὅρον, μὴ ἀπαντῶντα τὸ παράπαν παρ' αὐτοῖς.

β'. Ἀπόδειξιν ἀσφαλεστάτην παρέχει ἡμῖν αὐτὴ ἡ κατασκευὴ τοῦ τσαρουχίου, ἥτις πρόδηλον ποιεῖ τὴν διαμόρφωσιν τῆς ὀνομασίας ταύτης, καταφανεστάτην ποιεῖ τὴν τοῦ Chol διαφορὰν ἀπὸ τοῦ τσαρουχίου. Καὶ τὸ μὲν «Chlo» κατασκεπάζει τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων τοῦ ποδός, καὶ ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ μέρους τοῦ ποδός, ἐνθα ἡ πτέρνα ἥτις μένει γυμνή· διὸ οὐ σπάνιον ἰδεῖν λιάπιδες, ἔχοντας χονδρὸν καὶ τραχὺ τὸ δέρμα τῆς πτέρνας τόσον, ὥστε νὰ μὴ αἰσθάνονται τὰ κεντήματα τῶν ἀκανθῶν καὶ πετρῶν· τὸ «Chol» τοῦτο διὰ κλωστῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀκατεργάστου δέρματος κατασκευαζομένων, ἐξ οὗ τὸ «Chol», δένεται ἀπὸ τὸν πόδα ὥστε νὰ μὴ μετατοπίζηται ἐν τῷ περιπατεῖν· ὁ φορῶν Chol ἔχει τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν τοῦ ποδὸς ἀσκεπῆ, ὅπως τὴν πτέρναν γυμνήν, καὶ διὰ τοῦτο εἰρωνικῶς ἀποκαλοῦνται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Ἠπειρωτῶν οἱ Ἀλβανοὶ «μισοτσάρουχοι»· «ἦλθον οἱ μισοτσάρουχοι», λέγουσιν οἱ Ἕλληνες Ἠπειρῶται ; ἦλθον τὰ «κιρκόνια», ἀπὸ τοῦ ἀλβανικοῦ «κιρκόϊ» «ζητᾷν' ἁρπαζη ἑλληνιστί. Τοῦ δὲ τσαρουχίου γνωστὴ ἡ κατασκευή, ὥστε νὰ σκεπάζῃ τὸν πόδα ἄνω τῶν ταρσῶν, ἐξ οὗ καὶ ταρσούχιον, μεταθέσει τοῦ σ μόνου τσαρούχιον, καταφανεστάτη ἦδη ἡ διαφορὰ τοῦ τσαρουχίου ἀπὸ τοῦ Chol, (σιόλ) καὶ ἐπομένως ἡ φύσις ἑκατέρου ὥστε δὲν μένει ἀμφιβολία πλέον τῷ ἀληθῶς ἐπιστήμονι, τῷ μόνην τὴν ἀλήθειαν ἐπιδιώκοντι, καὶ ἐπιστημονικῶς θηρωμένῳ αὐτήν.

§ ιβ'. Περὶ δὲ τοῦ ὀνόματος «Κουρβελέσι» ἰδοὺ τί ἐγράφομεν ἄλλοτε ἐν τῇ ἐφημερίδι «Φιλομαθῶν»: τὸ ὄνομα «Κουρβελέσι» εἶνε σύνθετον ἀπὸ τὸ «κούρβα καὶ λέσι», καὶ τὸ μὲν πρῶτον σημαίνει γυναῖκα μὴ χρηστὴν τὰ ἤθη, τὸ δὲ δεύτερον «δηλοῖ πτῶμα. Κατὰ δὲ τὴν »σωζομένην ἤδη παρὰ τοῖς Λιάπιδες αὐτοῖς πα»ράδοσιν, γυνή τις ἐκ τῶν ἐγχωρίων ἢ τῶν »πλησιοχώρων, παραβᾶσα τὴν συζυγικὴν πί»στιν, καὶ κατὰ συνέπειαν μὴ δυναμένη νὰ »ζήσῃ παρὰ τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἀνεχώ»ρησε κρυφίως μετὰ τῶν τέκνων εἰς τὰ ὄρη »τῆς Λιαμπουρίας, ὅπως ἐναποκρυβῇ ἐν αὐτοῖς, »καὶ οὕτω σωθῇ τοῦ προφανοῦς φόνου», εἰς ὃν κατὰ τὰ αὐστηρότατα ἔθιμα τῶν τόπων ἐκείνων ὑπέκειντο σὺν τοῖς τέκνοις· ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ σωθῇ· διότι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐλθών, καὶ μὴ εὑρών τινα παρὰ τῇ οἰκίᾳ ἔσπευσε πρὸς καταδίωξιν. Βλέπουσα τὸν κίνδυνον τότε ἡ γυνή, ὡδήγησε τὰ τέκνα νὰ κρυβῶσιν εἰς τὰ δάση καὶ νὰ μὴ ἐξέλθωσιν ἐκεῖθεν, ἕως ἂν μεγαλυνθῶσι, προφυλαττόμενα ὅπως δύνανται· αὐτὴ δὲ συλληφθεῖσα παρὰ τοῦ ἀνδρός, ἐφονεύθη ἐκεῖσε ἀμέσως· τὰ δὲ τέκνα αὐξηθέντα, καὶ ἰσχυροποιηθέντα εἰς τὰ δάση, ἐγένοντο λῃσταί τρομεροί, διασπείροντες τὴν φρίκην ἁπανταχοῦ τῶν πέριξ, ὧν οἱ κάτοικοι, ὅπως ἐξημερώσωσιν αὐτούς, ἔδωκαν γυναῖκας, καὶ οὕτω καθησύχασαν. Τὰ τέκνα δὲ τούτων ἐπεκαλοῦντο περιφρονητικῶς «υἱοὶ τῆς Κούρβας», καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ κατῴκουν «Κουρβελέσι», ἤτοι τόπος τοῦ φόνου τῆς Κούρβας, ἐν ᾧ ἔμεινε τὸ πτῶμα αὐτῆς, γενόμενον ἑλώρια σαρκοβόρων ζώων· καὶ ἐκ τούτου ὠνομάσθησαν «Κουρβελέσιδες», οἱ κάτοικοι τοῦ μέρους τούτου. Διατελοῦσι δὲ καὶ σήμερον οἱ ἀνδρειότεροι τῶν Ἀλβανῶν καὶ οἱ πολεμικώτεροι ἐξ αὐτῶν κατήγοντο ὁ Ταφίλ-μπούζης, ὁ Τσέλιο-πίτσαρης καὶ ὁ Γκιολέκας, ὁ περιβόητος, ὁ κατὰ τὸ 1843 ἄραις κατὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν ἐπανάστασιν τῶν τουρκαλβανων Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας τῇ συνεννοήσει τοῦ ἀειμνήστου Ἰω. Κωλέττη. Τὰ ἄσματα αὐτῶν εἰσὶν ἡρωικὰ τὰ πλείστα, καὶ τὰ μοιρολόγια (ἢ θρῆνοι) ἀξιόλογα, ὡς τὰ τῶν Μανιατῶν ἐν Πελοποννήσῳ· Τὸ πάλαι ἐλέγετο τὸ μέρος τοῦτο «Ἀτιντανία», καὶ οἱ κάτοικοι «Ἀτιντᾶνες καὶ Νταπαῖοι», ἐὰν καλῶς οἱ ἀρχαιολόγοι ἀποφαίνονται περὶ τούτου. Τὸ ὄνομα «Κούρβα» Δωρικῶς, ἀπαντᾷ Ἰωνικῶς «Κύρβη», ὡς θέλομεν ἰδεῖν παρακατιόντες· ἀλλ' ἡ Δωρικὴ διατύπωσις «Κούρβα» ἔστι καὶ σήμερον ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἐν Ἠπείρῳ Γραικοῖς ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας. (Ἐφημ. Φιλομαθ. ἀριθ. 769, 10 Ἀπριλίου 1871, σελὶς 2.334).

(ἀκολουθεῖ)